

עח:

עין משפט
גד מצודה

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

מסורת הש"ס

(א) הַעֲרוֹךְ בְּדִקְלוֹ; (ב) וַיִּמְנוּת קָדַ; (ג) שָׁנָה כֶּסֶּ; יִמְנוּת קָדַ; (ד) שָׁס קָדַ; (ה) וַתִּסְפַּח רִפְיָ עִי; (ו) קִדְוִשׁ לֹא; (ז) וְיָרִי; רִיף וְיֹאשׁ מֶלֶךְ מִיֵּד אֲמֵר רַב רַבִּי אֲבָהּ בֶּר וּבִלְאָ אֲמֵר רַב וְיָרִי כֹל מִיֵּד אֲמֵר רַב וְיָרִי; (ח) מִיֵּד אֲמֵר רַב.

תורה אור השלם

ו. מלך בִּימיו תְּחִינָה עִירָךְ
תִּרְאֶנָּה אֶרֶץ מִרְחָקִים:
יִשְׁעִיהוּ לֵג יוֹ

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' הויה תנעול חל
הסנדל מלך מ"ט משום
דכתיב: (ב) רש"י ד"ה ור'
יוסי איסר קס"ד קסבר ללו:
(ג) תוב' ד"ה הקיטע ט' מי
לא ר"מ וקלמ' רבי יוסי
ונמסקנא ודאמר רבא כולה
רבי משני: (ד) בא"ד מ"ה קא
רבי אבוי מדקוסא רנן:

לְעוֹי רַעֲיִי

פוזי (פוזייל).
סוג של קנה סוף.

מוסף דש"י

הקריע. שוקטם רגלו.
יוצא בקב שלו. דמעל
דידיה האל (שבת סה).
ראית ביה כתיחין. מחיות
דקות של מוכין ועור דך,
ומשרום תענוב. וללא משום
דסחי' נעילה (יבמות קכ).
אין מונעין תבשיטין מן
הכלה. נשילי האכלות און
האסור עליה תבשיטין. שלא
תתנה מל שולל (נתיבות ד...).

תום' ישנים (המשך)

דסי' דעמח' דר' יוחנן ב' נרי דפסיל ליה משום דחשח כתיב אבל לא משמע הכי ועוד יאמר ב' דא' פירוש ממל' המפור' כדכתיב' עשר מנהלים שלטו א"כ לא פסיל ליה דר' אלא אילו כתיב משפתן לא חשיב' דלא טעין וזין פסול וכן אלא מדרבנן וסא דקדמ' חשח כתיב אסמכתא בעלמא אבל מה"ר היה כבר להחליט וכן סתול של עץ נח' דמנן ועוד משמע דלא חשח על חזן ו'

שטעט. מ'ן גומא שקורן פאר: **כמעט לבור.** הנגור על השמש
דמנן במסכת חטין (דף יב) אסור בעילת הקדול: **דריוטני.**
מ'ן שטע: **דרפוי.** קדול של כפות חמרים: **דייגלי.** אן עפדים:
וילא **באב שלו.** בשבא קא אשפא: **ורבי יוםי אומר.** (א קאבר
הא מנעל הוא הויאל ויטוי שוב בכל

ואפילו הכי שזין שאסור ללכת ביום
הכפורים אלמלא חף על גב דלרבי
יוסי לאו ממעל הוא אפי' הכי אסור
והוא הדין לשל שעם: **כסיתין**.
תמימות גברים קטנות שסע נחומ
לו לסמור שוקן עליהם: **טמא**.
מקבל טומאה ללא פשוטי כלי עץ
הוא: **ממעל הוא**. הלכך ביוה"כ
אסור אבל דהיינו והולא לאו ממעל
יניהו: **מוסרין כבול**. ככל שיהיה
דמיתנין אכילה ושמה ורחיצה
וסוכה: **אינש עבדו ליה**. גדולים
עשו לו והסורה הזוהרה גדולים
הקטנים שלא יעשו להם נידים דכר
האסור דמיתנין תמכסין בימות
דק' (דף) לא תחללו לא תחללו
להזכיר גדולים על הקטנים: **לא**
אסור מאתמול. ויהא ימן כל הילה
והס' כרגליו: **לא מוסרין לכפתלה**
קפני. שם כל יתמן קאומרים לו
האכילה ורחוק אוחו והאי שפיר
ידע דהיום עשאו לו: **מיא חמימי**.
לרחיצה: **ושפא**. לסוך: **כיפשא**
כפושא. ביצים כמות: **טבורי**
מאלי. להפסיד לו כלים לשכר
ולמלאות תאוותיו: **מאני גוויז דפסרא**.
כלים מדוקים של חרס דמינס קלים:
אין מונעין **כפשיטין וכו'**. בריהא
היא וימיתין לה ביהם צבולה
ישאח כמחצות היר שיהי שטחו
טבוח ויינו מזוג ומת אביו של חתן או
אמה של כלה מכניסין את המת לחדר
וזאת ההתן ואת הכלה לחופה ובעל
צעילת מזהו ופורש ואחר כך קוברין
את המת ואין מונעין כפשיטין מן
הכלה מחמת האכל כל שלשים יום
אלמלא כל שלשים צעיי נוי: **אס מחמס**
כנס **עקרב**. מקום שיש לחוש
לעקרבים מותר כל אדם לנעול:
בגדיונה

גזיו דפחרא לבניה ומתברר להו: המלך והכלה ירחצו
 ר' חנניא בן תרדיון היא דתניא המלך והכלה
 כי חנניא בן תרדיון אומר משום רבי אליעזר המלך
 היתה לא תנעול את הסנדל רבי חנניא בן תרדיון
 היתה תנעול את הסנדל (6) מ"ט מלך משום דרתיב
 דכלה מאי מעמא כדי שלא תתנגה על בעלה אמר
 עד כמה אמר ליה דתניא ⁽⁷⁾ אין מונעין לכשטיין
 היתה תנעול משום צינה אמר שמואל
 האוכל ככותבת הגסה: כשי רב פפא

ג' דמסקין הנא דטעמא דרבי יוסי משום דילמא מיפסיק ואמי
הקשה דלמחר אב"י בפרק במה אשה (שם דף סו.) דלין טמא
ומיהו אורי' דלא קשה כולי האי שאין אשה דבר דלין לו כל כך
וייט סמוכות שלו דקמי' התם ויולאין בהן בשבת לדברי הכל ולא כמו
י' רגליו ומהאי טעמא גמי' אמי שפיר דאב"י לא חשיב ליה מדרס
בקרעקע כלל אבל הרב פיר"ט פ"י מי שנקטעה רגלו עשה לו קב
בו בשבת כמו בנמנעלי וכו' ופיר' שוקו לאחורין וקושר סמוכות של
סמוכות שלו דקמי' התם סמוכות שלו טמא מדרס ויולאין בהן
אלא כדי שיהו סבורין הרואים שרגל שלימה יש לו ומפני החולי
ין היינו גמי' אז מוכיח אז כל דבר דך שהוא טמא נזק להאחור כדי
ויומא'ת מה ויולא'ת מאן דלמחר טומאת מדרס לפי שהוא נשען עליו
ויא'ת

[illegible]

הקומע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר.
בפרק צמה אשה (שנה דף קז.) פרש"י משום דללו
דחשיטת הוא ומשמע דלסר ליה משום דחשוב כחשוי ולא היו מונעין אלא
מל עור אבל של עד לא וכו' משמע בצמרא הכם דלחמך דלרבי מאיר

שעם ביום הכפורים ע
לוי רגליו ואמר אני ר
לוי *שיצא בסנדל שיש
ליה בתענית צבור מ
רבה בר בר חנה אני
רמן נגזר שיצא בסנ
צבור ואמינא ליה ב
לא שגא רב יהודה ב
בדוהצי רבא נפיק ^(ב)
הונא כריך סורדא א

רבינו הנזל
ואיסקא ר' ירושע בן לוי
אז כסדר של שלום יצא
הבכור. ור' אלעזר בן
ב' חבטת ציפור, ואמרו לו
ביום שמינו, ואמר
לוי בן אנו. כלומר מותר
ואפי' ביום הכזרים. ור'
יהודה בן כסדר דרש,
ורבא ר' כסדר
ר' וזאנ הוה חור כסדר
אברהם ונסיק. ומהנינא ר'
דאז בשבט פריב מאה
אזא חקיעט אצא בק שלו
דבאי ר' מאיר ר' לוי אוסר,
ושני שסאר וצא ב' יום,
רשעני עירלוה ור'
הקבא מעל ארז וזאנ טעמא
אמר, גינה גינה ור'
משימטין וזאנ לאמורי
ר' אמת ברשת הרביב
חזק תעוקת מרחין בנזל
חזק מעליק טעמל וסעל
ואיסקא ב' מירי ארז
לוי ביחא ליקרא אל בנזר
בזו בנזר. וזאנ אחמתי לוי
בזו בנזר. וזאנ מעיניה חשך
ודכלת ייחזא ארז טעמל.
חזק ב' ב' פ' ארז חשך
עצין. כלל כלל חשמה
ב' וזאנ ארז
מנעין חשקטין מן הכלל
ל' יום. אז חתן חשמה
אצול ארז חשך חשמה
אזי ירוה בן חרדין. אצינ
דקני חחכמא אסרין. כפי
אזרובא שטראל אסרין
טעמא. (ורחלנא חתיה). אז
אז ב' שטמ ארז שטראל
אסר שטמ כסדר עקרב
מותר.

והכלה ירחצו את פניו
אומר משום ר' אליעזר

הקטמט יוצא בקב שלו. פרש"י
פרה במה אשה מי

מִן הַכֹּל כָּל שְׁלֹשִׁים
חָם מִחֲמַת סִבְנָת

סוקו צמוכו ולא נהירא להרב פור"ם

ורקשית ליה א"כ אחאי רבי יוסי אומר והא אינו יכול לילך בע"א
ולאיתויי והא אי נפיל אינו יכול לזוז משם עד שיחזור ויגעלנו וע

סהוא נשען על מקלות שבידיו כדרך החגרין ואינו נשען כלל על הקב

ש"ספ"ש"י שמושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו צקרקע בשנקטעו
שאינו נשען עליו אלא פעמים הוא נשען עליו קצת ופעמים אינו נו

עצ מכף יריכו שקוריו אשקל"א וסומך צו שוקו ומהלך בה והיין

בשבת ויכנסין בהן געזרה וחזמו קב שמיני במקום פרטת רגנו
זיני יכול לדרוך עליו ואם יש בחזמו קב בית קיבול כחיתין עמא בת
אלא נאם לו דמיני מלי דהו עמא אלא מלי אלא דמחא עמא

קן וזרים ליום כמאן דלמך נכמה חשך מאן לא הוהו לו ר' יוחנן בן טרדי וייחזי נמי רבא

יש דמיון ארוך בן שני בחמור ומחמור לפי שר' עקיבא לא הוסיף את אלא סנדל של מידון
של עץ הוא ועוד דמיון ליה לאוקמי מחמור כר"מ משום דקסם מחמור ר"מ אע"ג דמולו
כפ' הנהמין (וסהדרין דף פו.) והא דמייחו בפי' מות חלילה על מי או ר' מאיר הוא בין

לעיל בחלקה נקב הקיסר כולה בנא (דקב) עד דברי ר"מ ור' יוסף חוסב לאו למימרא דר"מ

דער זאך וואס ער האט געזאגט איז נישט געווען א פשוטער
פאלשער שוין דאס וואס ער האט געזאגט איז א גרויסער
פאלשער שוין דאס וואס ער האט געזאגט איז א גרויסער

וְכֵן בַּשְּׂמִינִי חֲמִשָּׁה יָמִים בְּכֹחַ הַחֶדֶק שֶׁנִּי כִּי.

ה' צ"ל ר' מאיר היה בתלמידים דשמואל וכן בשמשותין דלעיל כולה נבא דקב עד כ"ז.